

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פרשת ויג'א - דגמא אישית

"והנה שלשה אנשים נצבים עליו" (בראשית י"ח, ב)

צורך ללמד לעולם ערך זה מכיוון שהעולם היה אז במדרגה נמוכה בעניין המושג של חסד כי העולם הושפע מחוקי סדום שאצלם האידיאלוגיה היתה נגד חסד כידוע.

אברהם אבינו בנה אוהל שפתוח מארבעה רוחות לפרסם את דעתו ועל ידי זה לסתור את הדעה של סדום בעניין חסד. באותו יום שהיה חום גדול ולא היו אורחים אברהם הצטער שתחסר לו מצוות הכנסת אורחים. אומנם כשאין אורחים שנזקקים לו הרי שאין עליו חיוב ומצווה.

אבל הצער של אברהם כי היום תחסר הדוגמא לחנך את בני ביתו וכן להראות דוגמא לעולם מה המושג של חסד להכניס אורחים. כשהקב"ה ראה את צערו, הוא שלח לו מלאכים בדמות אנשים אומנם אין הם זקוקים לאכילה ושתייה אבל למרות זאת הם יהיו דוגמא לבני ביתו של אברהם לרדוף אחר עשיית צדקה וחסד. מכיוון שהעולם חשבו אותם לאנשים והיה להם מזה דוגמא ומושג לחסד הרי שזה מספיק לתשוקתו של אברהם לפרסם את מושג החסד ולהשריש אותו בלב בני ביתו גם באופן זה שיראו מעשה שנראה כהכנסת אורחים.

בכלל זה גם בשאר קיום המצוות שאדם עושה ובפרט לימוד התורה וקביעת עיתים לתורה. כשאדם משתתף בקביעת עיתים לתורה, חוץ ממצוות ת"ת שהוא מקיים הרי במעשה זה הוא משפיע להוסיף רוח לימוד תורה בעולם ומהווה דוגמא ליהודים אחרים שגם הם יקבעו איתים לתורה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מבשרת ציון

צריך להבין כיצד התקיים רצונו של אברהם למצוא עובר ושב שיכניסו לביתו בכך שהקב"ה זימן לו מלאכים, הרי מסתמא אברהם רצה אורחים שנזקקים לאכילה ושתייה ויכול להנות אותם מנכסיו ובכך יקיים מצוות הכנסת אורחים?

העובדה שהקב"ה שלח לו מלאכים שאינם זקוקים לאכילה ושתייה אם כן, אברהם לא מקיים בכך למעשה מצווה של הכנסת אורחים. מה הקב"ה הועיל לאברהם בכך שזימן לו מלאכים? לכרואה היה לקב"ה לסובב שיגיעו לאברהם אנשים שהם בשר ודם שזקוקים לאכילה ושתייה ובהם יקיים מצוות הכנסת אורחים?

כדי לבאר זאת יש להקשות מדוע אברהם הצטער שלא הזדמנו לו אורחים? הרי מי שנמנע ממנו לקיים מצוות עשה, כגון שאין לו לולב בגרך אונס-אין עליו תביעה, מכיוון שאין לו מה לעשות? כל שכן כשאין אורחים שצריכים לו הרי שאין עליו חיוב הכנסת אורחים ומדוע הוא מצטער על כך?

אפשר לתרץ את הקושיא השניה שאברהם אמר בדעתו שבגללו לא באו אורחים כי שקל בדעתו: "מה יום מיומיי שהשמש יוקדת?". מזה הבין כי הקב"ה הוציא חמה מנרתיקה למענו, כדי שאורחים לא יטריחו אותו ומכיוון שזה בסביבתו לכן לא יתרח לחפש אורחים.

בשם רבינו שלמה היימאן זצ"ל ראיתי דהנה הקב"ה אמר על אברהם "כִּי יִדְעֵתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵא אֶת בְּנָיו וְאֶת בִּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרָכָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט" (בראשית י"ח, ט). כלומר שאברהם דאג לחנך את בני ביתו לעשיית צדקה ובכלל מצוות הצדקה זה עניין הכנסת אורחים ובשביל הכנסת אורחים אברהם ע"ה נטע אשל דהיינו אוהל שפתוח מארבעה כיוונים.

שתי מטרות היו לאברהם בהכנסת אורחים: גם כדי להאכיל אורחים רעבים וגם כדי ללמד את העולם את הערך הנשגב של הכנסת אורחים. היה

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שלומית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אוחן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחא- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אליאור בן פרידה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קנסש בת דגטו רותי בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות אינתה לימור בת פרידה ניב בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים אורן בן פרידה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פננסה טובה ובריאות אינתה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה
העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

זמני ליל

ע"ה	כנסת ליל	צאת ליל	ריבון תש
י"ט	16:12	17:23	18:00
כ"א	16:30	17:21	17:56
מ"ב	16:31	17:22	17:56
כ"ג	16:33	17:24	17:59

שואל ומשיב בהלכה – פת גויים - חלק ד'

מהן הפעולות שמתירות לאכול פת גויים?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':
כאשר יהודי עשה אחת מהמלאכות כדלהלן הפת תהיה מותרת, שמכיוון שבמלאכות אלה יש היכר שיהודי היה מעורב באפיית הפת. דבר זה מועיל בין בפת בעל הבית גוי בין בפת פלטר, ואלו הם:
א. הדלקת התנור על ידי יהודי.

ב. אפיית הפת. דהיינו, הכנסת הפת לתנור על ידי יהודי. הערה: גם במאפיות שהפת נכנסת לתנור על ידי מסוע מיוחד [אוטומציה], אם יהודי הפעיל את המסוע נחשב כאילו הכניס את הפת לתנור. אולם אם לאחר הפעלת המסוע על ידי נכרי עדיין צריכים להניח עליו את הפת, יהודי צריך להניח את הפת. לכן במקום שיש חשש שהפעלים הגויים יתנו את הפת עליו, לא יסמכו על ההדלקה של היהודי אלא צריך להדליק ממש את התנור. כן דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל, הובא בספר שבות יצחק ח"ו (עמוד קלח).

ג. חיתוי בגחלים. בימינו יגביר את עוצמת החום בתנור ודי בסגירת דלת התנור בלבד.

ד. השלכת קיסם. מקורות: שו"ע (שם ס"ט). פרי חדש (אות א), הרחיד"א בברכי יוסף (אות יח). השדי חמד (אס"ד סימן א אות יג) כתב: "עדיף לאכול פת בעל הבית שיהודי השליך לו קיסם, מאשר פת פלטר ללא השלכת קיסם".

כאשר יהודי עשה את אחת מהמלאכות הנזכרות לעיל שמתירות את הפת, הפעולה מועילה אך ורק במשך הזמן שהגחלים בוערות או התנור דולק.

לאחר שהגחלים או התנור כבו ושוב הודלקו על ידי גוי, יהודי צריך לעשות שוב אחת מהפעולות הנזכרות.

בימינו כאשר התנור כבה והתקרר, אף שהדלקתו הראשונה היתה על ידי יהודי, צריך שוב שיתוף פעולה של יהודי בהדלקת התנור. הערה: הדבר מצוי בבתי קפה שעם פתיחת דלת התנור החימום נפסק. כאשר התנור עדיין חם מהדלקת יהודי, מועיל שגוי יפתח ויסגור לאחר מכן. אולם אם התנור התקרר, צריך שוב הדלקה או סגירת התנור על ידי יהודי. כיום יש פיילוט בשם "נר תמיד" שמתקנים בתנור שגם בעת פתיחת הדלת יש חום קבוע בתנור ולא גרע מקיסם שהושלך על ידי יהודי והפת מותרת.

הכנסת אורחים

הרה"ח ר' ברוך מרדכי טשארני מורשה מחסידי סלונים היה מופלג במצוות הכנסת אורחים. ביתו היה פתוח לכל. כל נצרך הרגיש שם כאילו נמצא בביתו, אוכל ממה שיש בבית, ישן שם, ונוהג כרצונו. נכדו הרה"ח ר' שלמה קופלוביץ סיפר: פעם עני הגיע לבית הסבא. הוא אכל וישן שם במשך מספר שבועות.

הסבא (בעל-הבית) התנהג איתו כשווה בין שווים. העני היה סבור שגם הוא אחד העניים שמתארחים בבית. יום אחד העני שאל אותו: "אתה נמצא פה כבר זמן רב. מסתמא אתה כבר מכיר בהלכות הבית. האם בעל הבית לא יכעס שאני מתארח בביתו זמן כה רב?"

ר' ברוך מרדכי השיב לו בפשטות: "גם אני לא יודע. ראה, אני נמצא פה זמן רב, אוכל וישן על חשבון בעל הבית. בינתיים אף אחד לא העיר לי מאומה על כך. אני חושב שכך יהיה גם לגביך ובעל-הבית לא יכעס עליך גם אם אתה מתארח בביתו זמן רב".

פעם אחת אשתו של ר' ברוך מרדכי חלתה. באותו זמן הרה"צ ר' אברהם ויינברג זצ"ל (לימים האדמו"ר ה'ברכת אברהם' מסלונים) התארח בביתם כאשר היה בדרכו לנסוע אל דודו, האדמו"ר מסלונים ה'דברי שמואל'. בעלת הבית ביקשה ממנו שיזכיר אותה לפני הרבי לרפואה.

כאשר האדמו"ר ר' שמואל ויינברג (ה'דברי שמואל') נכנס לשולחן הטהור בליל שבת-קודש, האדמו"ר ר' אברהם הזכיר את שמה של אשת ר' ברוך מרדכי לרפואה שלימה. האדמו"ר ר' שמואל שהכיר את ר' ברוך מרדכי אמר: המשנה באבות אומרת 'ויהיו עניים בני ביתך'.

"על אישה זו אפשר לומר שאין העניים בני ביתה, אלא היא גרה אצל העניים (שהרי ביתם מופקר וכל מי שרוצה יכול להיכנס לביתם ולהתארח בחופשיות). אפשר אם כן להמשיך את דברי המשנה: 'אל תרבה שיחה עם האישה' – כלומר, על אישה כזו אין צורך להאריך בתפילה. היא תהיה בריאה". כך היה שהבריאה בדרך פלא.

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב דוד שלמה אייבשיץ זצ"ל

הרב דוד שלמה אייבשיץ זצ"ל - נולד בשנת תקט"ו (1754) לערך בעיר אוזיראן שבפולין. עוד כשהיה צעיר לימים ניכר כי ראשו ורובו וכל מעייניו בתורה, ביראה ובעבודת השם. יצא לו שם של עליו חריף ובקי שמופלג בכל מידה נכונה בכל הארץ. בשנת ה'תק"מ (1779) הרביץ תורה לעדרים בישיבה שבעיר נדבורנה. בהמשך שימש כאב"ד העיר חורסטקוב. בשנת ה'תק"ן (1789) שימש כאב"ד בבוזנאוב. בשנת ה'תק"ס (1799) עבר לעיר סארקא. הקים ישיבה שהייתה הראשונה במחוז בסרביה כולו ומכל קצווי המדינה נהרו תלמידים מצוינים לפתחה. בכל מקום ששימש ברבנות תיקן את צורכי העיר והרים את קרן התורה.

בשנת ה'תקס"ח (1807) עלה לארץ ישראל והשתקע בעיר צפת. **נהג כאחד מפשוטי העם במסווה של מלמד תינוקות ופרנסתו היתה מצויה בדוחק**, אולם שם השלים את חיבורו. בית הכנסת שבו קבע את לימודו ובו לימד את תלמידיו נשאר קיים עוד שנים רבות לאחר פטירתו. גם השולחן והכיסא אשר ישב עליהם נשארו. אף אדם לא העיז לשבת עליהם גם כעבור מאה שנים ויותר מפטירתו. מקובל היה בקרב חסידיו כי היה זוכה לגילוי אליהו הנביא. נפטר ב-כ"ב מרחשוון ה'תקע"ד (1813). חי כ-60 שנים. ציונו במערה בצפת. במערה זו קבורים גם הגאונים רבי אריה לייב (אב"ד וואלטהאסיסק) והגאון רבי אברהם דובער מאוורטש (מח"ס 'בת עין').

אביו: ר' ירחמיאל. **אשתו:** בת ר' יחיאל מיכל מרגליות (אב"ד לשקוביץ). **מרבתי:** ר' משה צבי הלר (מח"ס 'גאון צבי' על חושן משפט), ר' יחיאל מיכל מזלוטשוב, ר' משולם פייביש מזאבריזא (מח"ס 'יושר דברי אמת', היה תלמידו המובהק), ר' זאב וואלף מטשארני אוסטראה, ר' עוזיאל מרוטשוואל (מח"ס 'תפארת עוזיאל'), ר' דב בער ("המגיד ממזריטש"). **מתלמידיו:** ר' אברהם דוד וואהרמאן מבוטשאטש (מח"ס 'דעת קדושים ואשל אברהם'), ר' אריה לייב מרגליות. **מספריו:** **ערבי נחל**- על התורה **לבושי שרד**- על יו"ד ואו"ח **בגדי שרד**- על יו"ד ואו"ח **נאות דשא**- שו"ת **מגילת סתרים**- על תהילים **משוש כל המתאבלים**- על מגילת איכה **אשד הנחלים**- ביאור דברי המגן אברהם והט"ז.

ל אחר שרבינו עלה לארץ ישראל הוא התיישב בעיר הקודש צפת. שם נהג כאיש פשוט ולא גילה לאיש את זהותו. את מקומו תפס עם העניים ופשוטי העם בסוף בית המדרש. לצורך פרנסתו עסק במלמדות. בבית המדרש שבו התפלל היה גם גביר אחד שחי בהרחבה בזכות העובדה שבניו היו שולחים לו סכומים נכבדים מחוץ לארץ. מקומו של אותו גביר היה בכותל המזרח בין נכבדי העם. פעם אירע עיכוב בדרכו של השליח שהיה מביא לו את הכסף. הגביר היה שרוי בצער על הכסף שלא קיבל וגם מלא דאגה שלא קיבל כל ידיעה ממשפחתו. יום אחד השליח הגיע כשהכסף באמתחתו וצורר מכתבים בידו.

הגביר באותה השעה היה בביהמ"ד באמצע התפילה. הגביר ששמח מאוד על ביאת השליח התחיל לשוחח איתו כדי לברר את סיבת עיכובו. רבינו שראה זאת ממקום מושבו בקצה ביה"כ, לא יכל להתאפק מלמחות על חילול ה' וביזיון כבוד השכינה, הרי אין לך ביזיון גדול מזה שבשעה שמדברים אל מלך מלכי המלכים פונים אל אחרים ומשוחחים דברי חול. **רבינו קם ממקומו, ניגש אל קדמת ביהמ"ד, תפס את הגביר בזרועו והוציאו אל החדר החיצוני: "כאן רשאים לדבר", אמר ושב למקומו.**

הגביר שלא ידע את מעלת רבינו, נפגע מאוד וכעס על כך. "היתכן להתנהג כך אלי?!", חשב לעצמו, "רק יסיימו את התפילה וכבר אלמד אותו פרק בהלכות דרך ארץ". הגביר חזר למקומו והמשיך להתפלל. במהלך התפילה הוא נרגע מכעסו וחשב: "הרי הוא צודק! נכון הדבר שאסור לדבר בבית מקדש מעט ועוד באמצע התפילה".

ככל שהוסיף לחשוב על המקרה, גברה התפעלותו מהתנהגותו של רבינו: "אין זאת אלא שהאיש שנראה פשוט מלא וגדוש ביראת שמיים", חשב, "למרות שהוא עומד בסוף בית המדרש כאחד העניים, ואני הגביר עומד בראש, לא התיירא ממני והוציא אותי מבית המדרש בגלל ששוחחתי באמצע התפילה".

לאחר התפילה הגביר ניגש לרבינו והגיש לו סכום נכבד ביותר של עשרים אדומים, כאות הוקרה והערכה על מעשהו. רבינו משך את ידו ולא רצה בשום אופן לקחת את המנחה. כאשר הגביר הירבה בהפצרותיו, רבינו אמר לו: "הלא פרנסתי מצויה בזה שאני מלמד תלמידים, די לי שתביא הנה צלוחית יי"ש ונשתה כולנו יחד לחיים".

הגאון ר' יוסף פרגר כתב בספרו 'מנחת יוסף': מעשה ברבינו ה'לבושי שרד' שפעמים רבות התענה תענית חלום בגלל חלומות שחלם. לילה אחד אשתו הרגישה צירי לידה. רבינו מיהר לקרוא למיילדת. בחצות לילה הרב הלך לביהמ"ד לעסוק בתורה. בבוקר כששב אל ביתו, המיילדת בישרה שאשתו ילדה בשעה טובה, והגישה לפניו כוסית שיכר ומזונות. הרב סירב לטעום. המיילדת הבינה שהרב מתענה תענית חלום. היא

אמרה לו: "אם אומר לרב מה חלם בלילה- האם יסכים לבטל את תעניתו?". הרב הסכים. המיילדת סיפרה את חלומו באופן מדויק. רבינו התפלא מאוד- מהיכן ידעה מה חלם?! היא סיפרה: "אני לא נביאה, אך כשהרב הלך לביהמ"ד, היה עוד זמן עד הלידה. ישבתי לנוח במקום בו התנמנם הרב ונרדמתי. חלמתי את אותו חלום שכעת סיפרתי לרב. אבל אמרתי לבעל החלומות שהוא טועה, כי אני לא הרב ואני לא פוחדת מהחלומות ולא אצום! והיניח לי. זה היה מעשה בעל-דבר להטריד את הרב מלימודו על ידי צומות, כדי להחליש את בריאותו". הרב שמע את הדברים והפסיק לצום. מאז לא חלם יותר חלומות קשים...

הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים וּשְׂכָרָה

הרכוש המשותף לקראת הפרידה". כששמע ראש הארגון את הדברים הוא נחרד ואמר להם:

"אנא מכם, הפסיקו את החלוקה ביניכם. בואו שניכם לכאן בשבוע הבא ביום שבת כדי לארח. בעזרת ה' תזכו להזמין את רבכם לסנדק ואותי למוהל!"

לאחר התייעצות קצרה הבעל השיב כי הוא ואשתו החליטו לקבל את ההצעה ולבוא לארח במלונית בשבת הקרובה מתוך תקווה שהמעשה אכן יניב פרי.

כעבור שנה מנהל הארגון התבשר כי אותם בני זוג זכו לחבוק את בנם בכורם. הוא גם היה המוהל. לשמחתו ולשמחת כל המשתתפים לא היה גבול.

כעבור מספר חודשים בני הזוג אשר כבר הפכו למשפחה ביקשו לשוב למלונית כדי לארח בה. מנהל הארגון ניסה להסביר להם כי עדיין יש זוגות רבים שטרם נפקדו, ואיך הוא יוכל לדחותם ולהזמין זוג שכבר זכה להיפקד בילדים?

הם לא קיבלו את התשובה השלילית ואף התחילו להגביר את לחציהם. ראש הארגון חשש שמא יש נדר שקיבלו על עצמם באירוח הקודם. הוא החליט לשוב ולנסות לשבץ אותם למרות העומס הרב. הוא הציע להם להגיע בשביעי של פסח מכיוון שזה תאריך שלא רבים מבקשים להגיע בו.

השניים נענו בשמחה להזמנה. מנהל הארגון הוסיף להזכיר להם כי עליה להתייצב במקום כשעתיים לפני כניסת החג. **ביום המיועד הוא המתין במקום כפי שסוכם, אבל השניים לא הופיעו...**

החג קרב ובא, והזוג - איננו. הוא ניסה להשיג אותם כדי להבין מה קרה אבל הוא לא הצליח. מחוגי השעון לא עצרו מלכת. המנהל שהבחין בשעה שמתאחרת החליט להזמין זוג אחר מתושבי העיר שמצפים אף הם לישועה.

למרות ההתראה הקצרה בני הזוג הגיעו תוך מספר דקות למקום והתחילו להכין את המלונית. כמחצית השעה לפני זמן הדלקת נרות הופיעו בני הזוג הראשון...

המנהל היה אובד עצות: אף אחד מהזוגות לא רצה לוותר על הזכות לארח במלונית. לבסוף הזוג המקומי החליט לוותר. מנהל המקום פלט מפיו באופן ספונטני את מאמר חז"ל: **"כשם שמקבל שכר על הדרישה מקבל שכר על הפרישה"**.

לאחר זמן קצר נודע כי לזוג הפורש נולדו באותה השנה תאומים. מתנה מן השמיים, הן על הדרישה שהובילה אותם להגיע למקום תוך רגעים אחדים למרות שהיה מדובר בערב שביעי של פסח והן על הויתור בנתינת הסגולה לאחרים.

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך הספר **'ומתוק האור'**. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו עד כמה גדולה מצוות הכנסת אורחים ומה השכר העצום שניתן פה בעולם הזה כאשר הקרן קיימת לו לעולם הבא.

אחד מארגוני החסד הבולטים ברחובות הוא ארגון החסד הנפלא **'ארגון עזרת חולים'**. ביוזמתו נחנכה ומתנהלת שנים רבות ה'מלונית' בבית החולים קפלן בעיר.

ה'מלונית' משמשת כ'בית הכנסת אורחים'. מתארחים בה המלווים של היולדות ושאר המלווים של החולים. בכל שבת מתנהלת המלונית על ידי זוג תורן שמארח את הזקוקים לכך בהתנדבות מלאה.

מטבע הדברים הארגון השתדל לאתר לצורך המשימה זוגות שטרם זכו לפרי בטן. הנחת היסוד היא שלהם יהיה קל יותר לעזוב את הבית בשבתות ובחגים.

כעבור זמן מה המארגנים שמו לב לתופעה שחזרה על עצמה. עם הפעלת המלונית התחילו להגיע מהם בשורות טובות בזה אחר זה זוגות אלו שאירחו בשבתות ובימים טובים זכו להיפקד בזרע בר-קיימא.

בהתחלה התופעה היתה בלתי מוסברת. לאחר שמנהל המקום נתקל בדברי חז"ל הקדושים לגבי השכר שמובטח למקיימים מצוות הכנסת אורחים, הבין שהעניין פשוט וטבעי. מאז כל בשורה טובה כזאת, הגדילה כבוד שמיים והמחישה את העובדה ש"**משה אמת ותורתו אמת!**".

השמועה על התופעה המשמחת עשתה לה כנפיים זוגות רבים שעדיין לא זכו להיפקד בפרי בטן פנו ביוזמתם למנהל הארגון וביקשו להצטרף ולזכות לשמש במלונית כזוג מארח את המלווים של החולים.

זוג אחד מהזוגות האלו נרשם בתור. מנהל הארגון הסביר כי בגלל שנרשמו זוגות רבים, התור שלהם לארח עלול לקחת זמן רב.

כעבור מספר חודשים ראש הארגון התקשר להזמין אותם. להפתעתו הם אמרו: "העניין כבר לא אקטואלי". "מה פירוש לא אקטואלי?", ראש הארגון שאל.

בני הזוג סיפרו שכבר חלפו למעלה מעשר שנים מנישואיהם והם עדיין לא התברכו בילדים. לא זו בלבד אלא שחייהם מלווים במתיחות רבה.

הם התייעצו עם אחד הרבנים. לאחר ששמע את דברי בני הזוג, הוא הציע להם להיפרד וללכת איש איש לדרכו מתוך תקווה שדרכם החדשה תצליח יותר וכל אחד מהם ינסה להקים את ביתו מחדש.

"ברגע זה ממש", הבעל סיפר, "אנחנו עסוקים בחלוקת

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	ולד יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקו דב ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
רחל רפאת בת השמט ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
לטיף בן פרחת ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
אביבה וושי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחזרזה) בת שרה ע"ה	רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	רמנים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחת ז"ל	סלים בן פרחת ז"ל
ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל
מישא אסתר בת זרהר ע"ה	עפאת בת השמט ע"ה	עפאת בת השמט ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל		